

КОРЕКЦІЙНА ПЕДАГОГІКА

Мелікян А.Л.

студентка,

*Науковий керівник: **Никоненко Н.В.**
кандидат педагогічних наук, доцент,
Дніпровський національний університет
імені Олеся Гончара*

ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ ВЧИТЕЛЯ-ЛОГОПЕДА ТА БАТЬКІВ У ПРОЦЕСІ КОРЕКЦІЙНОЇ РОБОТИ

На сьогоднішній день роль вчителя-логопеда стає більш значущою. Це пов'язано з тим, що з кожним роком зростає контингент дітей, що мають мовленнєві порушення. Як відомо, дефекти мовлення негативно впливають як на розвиток самого мовлення, так і на розвиток мислення дитини, а також на його підготовку до оволодіння грамотою.

Сім'я, яка виховує дитину з вадами мовлення, потребує допомоги фахівців з питань навчання та виховання їхньої дитини. Корекція мовленнєвих порушень буде ефективною в тому випадку, якщо логопед розпочне просвіщати та навчати батьків. Логопеду слід зробити так, щоб батьки мали бажання з ним співпрацювати та приймати активну участь в корекційній роботі з їх дитиною. Адже тільки завдяки цій тісній співпраці можна досягти позитивних результатів у виправленні вад мовлення дитини.

Як зазначають О. Бачина та Л. Самородова, робота з сім'єю на основі партнерських відносин сприяє розвитку особистості дитини і є важливою умовою успішної корекційної роботи.

Особливе значення в корекційній роботі з дітьми, що мають порушення мовлення є взаємозв'язок роботи логопеда і батьків. Внаслідок цього в кожному виді взаємодії з батьками необхідно відшукати і відзначити шляхи спільної роботи, які мотивують дитину в особистісному, мовленнєвому та пізнавальному формуванні. Тому дослідники О. Бачина та Л. Самородова виділяють основні завдання логопеда в роботі з батьками:

1. Встановлення партнерських відносин із сім'єю дитини;
 2. Об'єднання зусиль педагога і батьків з метою розвитку та виховання дітей;
 3. Створення атмосфери спільності інтересів, емоційної підтримки і взаєморозуміння;
 4. Підвищення психолого-педагогічної компетентності батьків;
 5. Надання допомоги батькам у виконанні ними виховних та корекційних функцій, підтримування їх впевненості у власних можливостях;
 6. Навчання батьків прийомам логопедичної роботи [1].
- Робота з батьками реалізується за певними напрямками:
- а) консультативно-просвітницький;

- б) корекційно-навчальний;
- в) моніторинговий.

В рамках першого напрямку логопедом проводиться:

- Знайомство батьків з результатами обстеження;
- Формування адекватної оцінки батьками стану мовленнєвого розвитку дитини;
- Підвищення компетентності з питань мовленнєвих порушень;
- Знайомство з методами корекційно-розвиваючої роботи;
- Консультація з питань додаткового медичного обстеження;
- Формування позитивної мотивації до взаємодії зі спеціалістами [2].

Реалізація корекційно-навчального напрямку передбачає:

- залучення батьків до приймання активної участі в корекційному процесі;
- навчання батьків прийомам логопедичного впливу
- навчання можливим видам роботи з дидактичними посібниками.

Моніторингова робота передбачає:

- виявлення ініціативності батьків у питаннях співпраці;
- вивчення відношення батьків до дитини та її мовленнєвого дефекту;
- встановлення ефективності обраних форм роботи з батьками;

Дані, отримані в результаті моніторингового вивчення, є показником результативності взаємодії логопеда та батьків, а також застосовуються для вироблення ефективних способів взаємодії, які зможуть покращити продуктивність корекційного процесу [2].

Робота взаємодії вчителя-логопеда з батьками проводиться в різних формах. Доцільним є виділити:

1. Індивідуальна консультація. Логопед на початку року повідомляє про результати обстеження, особливості мовленнєвого розвитку, зазначає сильні і слабкі сторони. Також звертає увагу батьків на виникнення можливих ускладнень в процесі проведення корекційної роботи. Крім цього, вчитель-логопед показує прийоми роботи з дитиною, а також підкреслює її успіхи та труднощі, зазначає на що слід звернути увагу вдома.

2. Групова робота з батьками. Дана форма роботи включає в себе:

- Дні відкритих дверей;
- Анкетування;
- Тематичні консультації;
- Батьківські збори з переглядом фрагментів занять;
- Оформлення інформаційно-методичних виставок для батьків [3].

Анкетування батьків проводиться з питань морального і фізичного виховання, а також з вивчення ставлення батьків до мовленнєвих порушень їх дитини. Аналіз відповідей надає можливість вірно спланувати роботу з батьками [3].

Проведення батьківських зборів дозволяє закласти основи співробітництва та взаємодії, сформувані дружні відносини. На батьківських зборах відбувається обмін думками, рішення проблем, які можуть виникати в процесі виховання і розвитку дитини.

Консультації логопед буде так, щоб вони залучали батьків до вирішення проблем, розвивали дух тісної співпраці. Також можна об'єднувати консультації з заняттями, тоді батьки з більшою зацікавленістю відвідуватимуть їх [2].

3. Знайомство батьків з корекційним середовищем. Мовленнєві порушення все важче підлягають корекції традиційними способами. У зв'язку з цим логопеди практикують не тільки артикуляційну гімнастику, а й логопедичний масаж. Так батьків знайомлять з ним, навчають прийомам артикуляційної та пальчикової гімнастики. Під час занять не тільки діти, а й батьки навчаються прийомам самомасажу, гімнастики для очей, дихальної гімнастики, а також навичкам релаксації [3].

Таким чином, взаємодія батьків із вчителем-логопедом є невід'ємною складовою корекційного процесу, так як це найважливіша умова ефективності корекційної роботи. У зв'язку з цим в будь-якій з форм роботи з батьками необхідно знайти ті шляхи взаємодії, які зможуть сприяти більшій продуктивності всього корекційного процесу.

Список використаних джерел:

1. Бачина О.В., Самородова Л.Н. Взаємодія логопеда та сім'ї дитини, яка має порушення мовлення. – М.: ТЦ Сфера, 2009. – 12-17 с.
2. Перчаткіна Е. Співпраця логопеда та батьків // Дошкільне виховання, 2008, № 10, с. 102-108.
3. Рогожина О.А. Работа с родителями в специальном дошкольном образовательном учреждении // Логопед, 2005, № 2, с. 46-52.

Ярошук А.А.

психолог,

Київський військовий лицей імені Івана Богуна

ГІПЕРАКТИВНІ ДІТИ ТА МЕТОДИ РОБОТИ З НИМИ

В сучасному світі поняття «гіперактивність» звучить страхотливо, а когось, навіть, дуже лякає. Насправді, коли ми говоримо про гіперактивну дитину, ми добре розуміємо, що нічого смертельного в цьому немає. Проблема в тому, що деякі батьки, не до кінця розібравшись в самому понятті, самостійно ставлять своїй дитині такий діагноз і роблять із цього нав'язливу ідею. А інші – навпаки, ігнорують поради педагогів щодо гіперактивності, будучи переконаними в тому, що нічого такого не існує. Насправді, гіперактивність – це стан, при якому активність і збудливість людини перевищує норму. Як психічний розлад це поняття трактується лише в тому випадку, коли подібна поведінка є проблемою для інших [1, с. 55]. Оскільки гіперактивність викликається емоціями, то зустрічається вона частіше саме у дітей та підлітків, ніж у дорослих [2, с. 17].

Безліч педагогічних працівників під час своєї роботи часто мають справу з дітьми, які дійсно є гіперактивними. Навіть якщо в класі така дитина лише